

صدور حکم اعدام، ناشی از عدم توجه به ادله اثبات جرم

(تحلیل دادنامه شماره ۵۲۲۰۰۵۲۳۰۲۶۲۳۰۹۹۷۰۹۶-۲۵/۷/۱۳۹۶ شعبه ۲۳ دادگاه

انقلاب اسلامی تهران)

سید فاضل نوری^۱

چکیده

فلسفه وجودی دستگاه قضایی را می‌توان تامین عدالت و امکان دستیابی به آن و احقاق حق در سایه اجرای صحیح و به موقع حقوق موضوعه دانست. چنین فلسفه‌ای از طریق دادرسی صحیح ممکن است و دادرسی صحیح در قالب صدور آراء وزین و منطبق با قوانین، بروز و ظهور می‌یابد. رأی صحیح و قویم آن است که مبتنی بر ادله، مستند به مواد قانونی باشد و اصول و قواعد دادرسی در آن رعایت شود. بر این اساس در این مقاله، دادنامه صادر شده از شعبه ۲۳ دادگاه انقلاب اسلامی تهران با مشخصات مذکور با نگاه انتقادی و با صرف نظر از جهات مثبت آن، مورد تحلیل قرار گرفته است. نپرداختن به جهات مثبت دادنامه بدان جهت است که اولاً خارج از رویکرد تحلیلی و انتقادی مقاله است ثانیاً مطابق با امر متوقع می‌باشد. نتیجه تحلیل فوق از وجود شش اشکال ساختاری، شانزده اشکال محتوایی و چند اشکال شکلی و نگارشی حکایت دارد. بررسی اشکالات فوق لزوم تقویت نظام آموزش ضمن خدمت و نظارت نسبت به مراجع دادرسی را ناگزیر می‌نمایاند.

کلیدواژه‌ها: انواع نقد و تحلیل، الزامات دادرسی، رسیدگی با تعدد قاضی، نظارت قضایی، ادله اثبات جرم، آموزش قضایی.